

Αγάλματα Κολοκοτρώνη και η Περικεφαλαία του

Έρευνα και επιμέλεια κειμένων:
Δημήτρης Συμεωνίδης JP

Όταν ο Guillemet πέθανε και η σχολή του έκλεισε, ο Σώχος, με μόνο εφόδιο μια συστατική επιστολή, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα για να παρακολουθήσει μαθήματα γλυπτικής στο Πολυτεχνείο με δάσκαλο το Λεωνίδα Δρόση, στο εργαστήριο του οποίου εργαζόταν με ευτελές ημερομίσθιο, και ζωγραφικής κοντά στο συμπατριώτη του Νικηφόρο Λύτρα.

Ο Κολοκοτρώνης της Αθήνας-Μέρος θ'

Ο Λάζαρος Σώχος

Το άγαλμα του Κολοκοτρώνη στο Ναύπλιο μαζί με το αντίστοιχό του στην Αθήνα φιλοτέχνησε ο ίδιος γλύπτης, ο Λάζαρος Σώχος (1862-1911), ένας διακεκριμένος Έλληνας γλύπτης του 19ου αιώνα. Γεννήθηκε το 1862 στο χωριό Υστέρνια της Τήνου από φτωχή αγροτική οικογένεια. Σε ηλικία εννέα ετών έμεινε ορφανός από πατέρα και πήγε στην Κωνσταντινούπολη σε κάποιο θείο του, λιθοξόο το επάγγελμα. Μπήκε στην τέχνη και έμαθε τα βασικά στοιχεία της γλυπτικής, ενώ παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα στην καλλιτεχνική σχολή του Γάλλου Guillemet, όπου κατέκτησε αμέσως τον θαυμασμό και την εκτίμηση των δασκάλων του και γνωρίστηκε με τη συμμαθήτριά του Θηρεσία Γ. Ζαρίφη, κόρη του τραπεζίτη Γεωργίου Ζαρίφη, που ανέλαβε την υποστήριξη των πρώτων δημιουργικών του προσπαθειών. Όταν ο Guillemet πέθανε και η σχολή του έκλεισε, ο Σώχος, με μόνο εφόδιο μια συστατική επιστολή, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα για να παρακολουθήσει μαθήματα γλυπτικής στο Πολυτεχνείο με δάσκαλο το Λεωνίδα Δρόση, στο εργαστήριο του οποίου εργαζόταν με ευτελές ημερομίσθιο, και ζωγραφικής κοντά στο συμπατριώτη του Νικηφόρο Λύτρα. Τα έξοδα των αθηναϊκών σπουδών του κάλυπτε, ως ένα βαθμό, το Ιερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας της Τήνου, με τη χορήγηση υποτροφίας ύψους 30 περίπου δραχμών μηνιαίως. Τελικά αποφοίτησε με άριστα σε όλες τις τάξεις γλυπτικής και ζωγραφικής. Αμέσως μετά την αποφοίτησή του το 1881, με τη βοήθεια της Θηρεσίας Γ. Ζαρίφη, η οποία τώρα ήταν κυρία Α. Βλαστού, ο Σώχος πήγε στο Παρίσι για μετεκπαίδευση και

Ο Νικηφόρος Λύτρας ήταν ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες ζωγράφους και δασκάλους της ζωγραφικής κατά τον 19ο αιώνα.

έγινε ο πρώτος Έλληνας εικαστικός που σπούδασε στο εξωτερικό. Στο Παρίσι διακρίθηκε και κέρδισε σε διάφορους διαγωνισμούς συνολικά δεκαεπτά αργυρά και χάλκινα μετάλλια προόδου. Το 1901 επέστρεψε στην Ελλάδα και το 1908 γίνεται καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στην οποία δίδαξε Πλαστική ως το 1911. Έργο του ήταν η αναστήλωση του Λέοντα της Χαιρώνειας. Φιλοτέχνησε επίσης πολλά έργα, τα οποία όλα σχεδόν κατά καιρούς βραβεύτηκαν.

Στα σημαντικότερα δημιουργήματά του συγκαταλέγονται: ο Κολοκοτρώνης, που βραβεύτηκε από τη Σχολή Καλών Τεχνών της Ρώμης, τα μνημεία του Παύλου Μελά και του Ανδρέα Συγγρού, η προτομή του Αδαμάντιου Κοραή, η οποία βρίσκεται στη Γαλλία, και τα δύο ανάγλυφα που βρίσκονται στην βάση του Ανδριάντα του Κολοκοτρώνη στην Αθήνα. Ο Λάζαρος Σώχος άφησε την τελευταία του πνοή το 1911.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

«Η σημαία μας»

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΝΑ –ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Θα περίμενε κανείς κατά τον φετινό πανηγυρικό εορτασμό των 200 ετών της Εθνικής Παλιγγενεσίας μας, κατά τον οποίο έχουν απαγορευθεί οι τοπικές παρελάσεις και εκδηλώσεις, να έχουν πλημμυρίσει τα σπίτια και καταστήματα όλων των πόλεων και χωριών από τα χρώματα της γαλανόλευκης. Ατυχώς, παρά την τεράστια προβολή του εθνικού μας συμβόλου με τον σχετικό φωτισμό εμβληματικών κτηρίων και μνημείων σε όλο σχεδόν τον κόσμο, η ανάρτηση της σημαίας μας ήταν σχεδόν μηδενική στα διαμερίσματα, στα καταστήματα, ακόμη και στα σχολεία της χώρας, στα οποία ήταν υποχρεωτική κάθε πρωί η έπαρσή της.

Ατυχώς, παρά την τεράστια προβολή του εθνικού μας συμβόλου με τον σχετικό φωτισμό εμβληματικών κτηρίων και μνημείων σε όλο σχεδόν τον κόσμο, η ανάρτηση της σημαίας μας ήταν σχεδόν μηδενική στα διαμερίσματα, στα καταστήματα, ακόμη και στα σχολεία της χώρας, στα οποία ήταν υποχρεωτική κάθε πρωί η έπαρσή της.

Η Ελληνική σημαία, το ιερότερο σύμβολο του Έθνους, των θυσιών και των αγώνων της ελευθερίας μας, που κάποτε προξενούσε ρίγη συγκινήσεως και υπερηφάνειας στο αντίκρισμά της, τα τελευταία χρόνια έχει παραγκωνισθεί και σε κάποιες περιπτώσεις έχει ποδοπατηθεί και κατακαεί δημόσια από κάποιους εθνομηδενιστές και απάτριδες. Σχεδόν δε σε αχρησία έχει περιέλθει ο Νόμος 851/1978 που επιβάλλει τον υποχρεωτικό σημαιοστολισμό δημοσίων και ιδιωτικών κτηρίων και καταστημάτων κατά τις ημέρες των Εθνικών εορτών, προβλέποντας μάλιστα κυρώσεις σε όσους παραβαίνουν τις διατάξεις του ή αναρτούν φθαρμένες ή παραπονημένες σημαίες. Ακόμη σπανίως έχει τύχει εφαρμογής το άρθρο 181 του Ποινικού Κώδικα που προβλέπει φυλάκιση μέχρι δύο

ετών σε όποιον καταστρέφει ή ρυπαίνει την Ελληνική σημαία, αφού σχεδόν οι πάντες αδιαφορούν και δεν καταγγέλλουν τους αχρείους καταπατητές των ιερών συμβόλων μας.

Στην φετινή τουλάχιστον συγκυρία του πανηγυρισμού των δύο αιώνων ελευθερού βίου δεν θα έπρεπε ο αρμόδιος Υπουργός, καθώς και οι τοπικοί μας άρχοντες να δώσουν εγκαίρως οδηγίες προς τους πολίτες με τα ΜΜΕ για τον καθολικό σημαιοστολισμό ενόψει της επετείου της 25ης Μαρτίου; Ευτυχώς υπήρξαν κάποιες ελάχιστες φωτεινές εξαιρέσεις, όπως εκείνης του Δημάρχου Εορδαίας, ο οποίος έκανε σχετική έκκληση προς τους δημότες του υπογραμμίζοντας στην ανακοίνωσή του: «κανένα οίκημα φέτος χωρίς σημαία». Του αξίζουν συγχαρητήρια!